

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til hr. Keld Albrechtsen, som jeg havde glemt før: Danmark kan i NATO-regi deltage i enhver krig, men ikke i EU-regi. Det er det, der står i vedtagelsen; det vil sige, det er faktisk ikke nævnt i vedtagelsen, men det er det, der er realiteten i dag.

Hr. Estrups kritik fatter jeg ikke et klap af. Jeg synes, at udenrigsministeren skal komme op og forklare hr. Estrup, hvorfor udenrigsministeren i starten af sin tale sagde: I sidste ende drejer debatten sig om, hvorledes europæerne ved hjælp af NATO-aktiver kan gennemføre de udenrigspolitiske og sikkerhedspolitiske beslutninger.

Det er udenrigsministerens egne ord. Jeg synes, at hr. Estrup skaber kunstige konflikter, men vi kan da få en lang og interessant debat på den baggrund.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg sidder sikkert som andre ordførere og glæder mig til, at udenrigsministeren markerer for at besvare de spørgsmål, som fru Charlotte Antonsen har rejst i sit ordførerindlæg, og giver sin egen vurdering af situationen.

Det, jeg vil spørge fru Charlotte Antonsen om, er, om fru Charlotte Antonsen kan forklare sammenhængen mellem, at udenrigsministeren på den ene side understreger, at NATO skal give accept af en EU-ledet militæraktion – det er jo alle NATO-landene, der skal være enige, hvis NATO skal gå i krig, og dermed er det altså også alle landene, der skal være enige, hvis en EU-aktion kan iværksættes; det er det, udenrigsministeren forklarer os – og så det, fru Charlotte Antonsen sagde for et øjeblik siden: at det er vigtigt, at EU kan sætte magt bag ordene, at det er vigtigt, at EU ikke er afhængig af en amerikansk præsident, og det kan vi med den nye NATO-beslutning og med det, der bliver besluttet i Köln.

De to ting hænger ikke sammen. Nu må vi altså have klarhed over det her. Jeg er ikke i tvivl om, hvad fru Charlotte Antonsen ønsker, men jeg er meget i tvivl om, hvad der er på vej til at blive konsekvensen af det, man arbejder med.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

På Internettet kan man få NATO-kommunikeet, som blev vedtaget i Washington, og jeg har forstået, at regeringen har støttet det. Og der står – det er en af de nye ting, der er vedtaget – at man på forhånd aftaler EU's mulighed for at udnytte bestemte af NATO's aktiver. Det står direkte i kommunikeet.

Det er jeg enig i er en god idé, og jeg har hørt, at ministeren og den danske regering har støttet NATO-kommunikeet, så jeg forstår ikke, hvorfor hr. Thulesen Dahl bliver ved med at rende herop og stille det spørgsmål.

Per Stig Møller (KF):

Den Europæiske Union blev i sin tid skabt for at sikre freden i Europa. At ideen og konceptet har været rigtigt, viser udviklingen. Ingen forestiller sig længere krigshandlinger mellem medlemslandene, og gennem sin fortsatte udvikelse stabiliserer EU i stadig højere grad freden i Europa. Men der er jo fortsat lande uden for EU, og der er fortsat krig i Europa, og EU har ikke vist sig at være tilstrækkelig stærk og stabil, når det drejer sig om at skabe en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

EU's fredsskabende midler er de økonomiske med demokratibetingede handelsaftaler og støtteprogrammer samt tilbud om medlemskab. EU har desuden en betydelig fredsskabende effekt, når der har været krige, gennem sin økonomiske genopbygningshjælp, sådan som vi ser det i Bosnien. Derfor har EU også en afgørende rolle at spille, når konflikten med Serbien om Kosova er overstået. Til den tid skal EU stå klar med en massiv hjælpepakke og et tilbud om særlige handelsaftaler, associeringsaftaler, så freden på Balkan kan konsolideres.

Vi ser her, hvor nyttig og afgørende EU er for freden i Europa, for uden EU ville ingen europæisk magt være i stand til at løfte den fredsbevarende opgave i europæiske kriseområder.

Samtidig undgår vi jo så gennem EU-samarbejdet fortidens ulyksalige udenrigspolitiske rivaliseringer mellem de europæiske stormagter, som har ført til mange krige selv i vort århundrede.

Ved forbedringerne af det udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde og gennem bestemmelserne om en fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, det, man kalder FUSP, har EU taget ved lære af vanskelighederne med i tide at finde fælles fodslag. Det er derfor et fremskridt,